

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

вироблення обізнаності в соціально-правових нормах поведінки. Особливу увагу при корекції девіантної поведінки необхідно спрямовувати на ціннісно-мотиваційну сферу, адже саме вона часто у підлітків має патологічну основу.

Висновки. Отже, узагальнюючи сказане вище, цілком обґрунтованим є наступне визначення поняття «девіація» – це порушення, або невідповідність поведінки особистості в взаємозалежності до соціальних норм, законів, правил, яка формується у певних підсистемах та проявляється у вигляді деструктивної поведінки й несе шкоду як особистості, так і її оточенню. Девіація має різного роду форми, й відповідно до причин виявлених проявів девіацій, та відповідно до особистісної підсистеми, в якій сконцентрований прояв, підбираються корекційні методи. Їх вибір не простий та вимагає великої компетентності психолога. Корекція може реалізовуватись індивідуально, або ж групою. Виходячи з цього, широко застосованими й ефективними є психодинамічні, поведінкові, когнітивні методи, гештальт-техніки, арт-техніки, рольові ігри, техніки деактуалізації, поведінкової десенсибілізації та тренінги. Вибір інструментарію повинен реалізовуватись відповідно до вікових особливостей дітей (психофізіологічна та гормональна перебудова) та їх сімейної ситуації, оскільки лише у такому випадку корекційний комплекс і проведена з допомогою нього робота буде ефективною.

Список використаних джерел

1. Максимова Н. Ю. Психологія девіантної поведінки : навч. посіб. для студентів вищ. навч. закл. / Н. Ю. Максимова. – Київ : Либідь, 2011. – 518 с.
2. Макаренко О. Проблеми психологічної корекції девіантної поведінки підлітків / О. Макаренко, М. Голубєва, Л. Василенко, І. Ткаченко // Соціальна психологія. – 2011. – №2. – С. 125–133.
3. Старков Д. Ю. Психогенні фактори та техніки нейтралізації потягу до вживання психотропних речовин у хімічних адиктів // Актуальні проблеми психології : збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України. – Том XI : Психологія особистості. Психологічна допомога особистості : Вип. 13. – Київ : Фенікс, 2015. – С. 256–267.
4. Степанов В. Г. Психологія трудних школьників / В. Г. Степанов. – М. : Академія, 1998. – 320 с.
5. Щербина В. Б. Психологічна корекція відхилень у поведінці особистості / В. Б. Щербина // Збірник наукових праць Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка. Серія : Соціально-педагогічна. – 2013. – Вип. 23(2). – С. 132–140.

УДК УДК 159.922.86-056.34:616.89-008.441.44

ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ

Романович Ірина, здобувач освіти ОС «бакалавр», 4 курс, РДГУ
спеціальності 053 «Психологія» (Практична психологія)

Керівник: Джеджера О.В., старший викладач

В Україні проблема суїцидів стала дуже актуальною. Статистичні дані свідчать про суттєве збільшення проявів суїцидальної поведінки саме серед дітей, підлітків й молоді. Зростання самогубств, прояви і поширення аутоагресивних і аутодеструктивних перспектив серед старшокласників на сучасному етапі є реальною соціально-психологічною проблемою. Проблема схильності до суїцидальної поведінки є актуальною, оскільки обумовлена, в першу чергу тим, що зачіпає такі життєво важливі сфери, як питання життя і смерті. У другу чергу, проблема суїцидальних тенденцій є значущою для кожної людини, оскільки суїцид може бути здійснений абсолютно будь-якою людиною. У третю чергу, незважаючи на спад

негативної статистики самогубств, вони не мають тенденції до припинення, обумовлюючи необхідність корекції і профілактики суїцидальних тенденцій. Вивчення проблематики суїцидального аспекту, дозволяє конкретизувати момент суїцидального ризику серед старшокласників, оскільки в період дорослішання, дитина відчуває значні, на її погляд, життєві труднощі, обумовлені несформованим соціальним статусом і психогормональними особливостями розвитку організму. Психолого-фізіологічна специфіка старшокласників актуалізує доцільність надання допомоги з боку дорослих і культивування превентивних заходів, що дозволяють попередити суїцидальні тенденції у поведінці.

Мета: обґрунтування ефективності комплексу тренінгових занять, спрямованих на попередження суїцидальних тенденцій серед старших школярів.

Виклад основного матеріалу дослідження: Самогубство – це одна зі сталих проблем людства, оскільки існує дане соціальне явище майже стільки, скільки існує на Землі й сама людина. Самогубство є також споконвічною проблемою філософії, бо від її вирішення значною мірою залежать відповіді такі філософські питання, як сенс життя, свобода вибору і волі, свобода особистості загалом. Чи вільна людина хоче жити як хоче і чи вільна вона також піти із життя, коли сама захоче?

З точки зору психологічних підходів, З. Фрейд припускав, що суїцид виникає з причини того, що відбувається дисгармонія інстинктів – Ероса і Танатоса. Де перший є інстинктом життя, а другий являє інстинкт смерті. З. Фрейд вважав, що самогубство є явним переважаючим впливом Танатоса, що є істинною агресією людини, яка або спрямовується на інших людей, або на себе [6, с. 95]. Е. Фромм відзначав, що самогубство є єдино можливим виходом, своєрідною останньою надією, оскільки всі інші спроби вже не можуть врятувати від самотності. Згідно з Е. Фроммом, ідея самогубства пробуджує мазохістські прагнення, дозволяє особистості відчувати полегшення в скрутних життєвих обставинах [7, с. 110].

А. Адлер виходить зі своєї теорії неповноцінності людини. Розвиток почуття неповноцінності, що виходить з дитинства, і рухається крізь дорослішання, обумовлене дитячою безпорадністю в психологічному і фізичному планах, викликає певні дефекти. Дорослішаючи, людина здійснює боротьбу з неповноцінністю, компенсуючи або надкомпенсуючи його. Обхідні шляхи, на думку А. Адлера, найчастіше знаходяться в суїциді, як одному із способів не відчувати власну неповноцінність [1, с. 116].

Л. Димитрова та Г. Кіхтан зауважують, що аутоагресивні дії старшокласників є небезпечними. У старшому шкільному віці смерть проявляє себе як куди більш очевидне явище. Старшокласники фактично заперечують смерть для своєї особистості, здійснюючи безрозсудні вчинки: ганяючи на мотоциклах, пробуючи небезпечні речовини, або беручи участь в діяльності, яка може бути ризиковою. У процесі дорослішання, старшокласник приймає роздуми про свою смерть, долає перешкоду власної тривоги і абстрагується від реальності існування такої можливості в дійсності. У більшості випадків, старшокласники, культивуючи суїцидальні тенденції, схилившись до них або здійснюючи суїцид, не мають на увазі переважання фатального результату своїх дій [3, с. 73].

На відміну від дорослих, у старшокласників немає чітко сформованої межі між реальною суїцидальною спробою і демонстративно-шантажувальною аутоагресивною поведінкою. Саме цей аспект, як наявність аутоагресії, дозволяє класифікувати її як прояв суїцидальних тенденцій [3, с. 73]. Підліток прагне до певної реакції з боку оточуючих на власну смерть, або плекає думку про «друге народження» після пережитого. Річ у тому, що більшість самогубців, як правило, зовсім не хотіли померти, а тільки звернути увагу на свої проблеми і в такий спосіб покликати на допомогу. Основна частина суїцидів – це не що інше, як спроба привернути до себе увагу, достукатись до серця інших (як правило, близьких їм людей) тільки ось в такий своєрідний і абсолютно непридатний для цього спосіб. Навіть дво- або трирічний малюк, коли йому необхідна батьківська увага, може розбити чашку або «наробити в штани». І тоді дорослі хай нашльопають, хай облають – побачать, що у них є дитина! І як це не цинічно і не страшно, дитячі і підліткові суїциди, як правило, відбуваються з тієї самої причини: дитина йде з життя з думкою, мовляв, «нарешті ви звернете увагу на те,

що я є, вірніше, була!». Демонстративний суїцид інколи також може виявлятися як спосіб своєрідного шантажу (найчастіше з боку саме слабких людей, які просто не можуть знайти інших засобів впливу). Мовляв, «зроби те і те, інакше я застрелюсь, повішусь, кинусь під потяг...». Та страшне лихо демонстративних самогубців – випадковість: випадково вистрілила рушниця, випадково затягнулася петля, випадково виявився слизьким перон... Коли вони хотіли тільки налякати!

Психологи також виділяють так званий прихований суїцид. Це – доля тих, хто розуміє, що самогубство не найгідніший шлях вирішення проблеми, але іншого шляху знову ж таки знайти не можуть. Такі люди вибирають не відкритий відхід з життя «за власним бажанням», а так звану «суїцидально зумовлену поведінку». Це і ризикована їзда на автомобілі, і заняття екстремальними видами спорту або небезпечним бізнесом, і добровільні поїздки в «гарячі точки», і, навіть, тютюнопаління, алкогольна та наркотична залежність. Можна скільки завгодно говорити людині про те, що це небезпечно для життя: як правило, саме цієї небезпеки і жадають приховані самогубці.

На думку Л. Мандзик, в організації діяльності з профілактики суїцидальних тенденцій рекомендується використовувати поєднання різних технологій роботи:

- технологія організації соціального середовища. Впливаючи на соціальні чинники, можна запобігти небажаній поведінці особистості. Профілактика суїцидальних тенденцій у старших школярів включає, перш за все, соціальну рекламу щодо формування установок на здоровий спосіб життя;

- технологія інформування. Це найбільш звичний напрям психопрофілактичної роботи в формі лекцій, бесід, розповсюдження спеціальної літератури та відео. Рекомендується відмовитися від переважання вузької інформації;

- технологія активного соціального навчання соціально важливих навичок, яка переважно реалізується шляхом використання групового тренінгу: тренінг стійкості до негативного соціального впливу (розвиває здатність сказати «ні» в разі негативного тиску однолітків), тренінг афективно-ціннісного навчання (формуються навички прийняття рішення, підвищується самооцінка, стимулюються процеси самовизначення і розвитку позитивних цінностей), тренінг формування життєвих навичок (формуються вміння спілкуватися, підтримувати дружні зв'язки і вміння конструктивно розв'язувати конфлікти);

- технологія організації активної діяльності, альтернативної девіантній поведінці: пізнання (подорож), випробування себе (походи в гори, спорт), значуще спілкування, любов, творчість, діяльність;

- технологія організації здорового способу життя;

- технологія активізації особистісних ресурсів. Активні заняття старших школярів спортом, їх творче самовираження, участь в групах спілкування та особистісного зростання, арт-терапія – все це активізує особистісні ресурси, щоб забезпечити активність особистості, її здоров'я і стійкість до негативного зовнішнього впливу;

- технологія мінімізації негативних наслідків суїцидальних тенденцій, спрямована на профілактику рецидивів або їх негативних наслідків [5, с. 260].

За способом організації роботи О. Озарчук та Л. Назарець виділяють наступні форми профілактики: індивідуальна, сімейна, групова робота [6, с. 118]. Як вказує Т. Вашек, в якості методів і прийомів профілактичної діяльності застосовуються:

- діагностичний інструментарій (використання пакету педагогічних і психологічних методик для експрес-виявлення дітей груп ризику за суїцидальними тенденціями в умовах закладу освіти);

- технології особистісно орієнтованої терапії (індивідуальні психокорекційні бесіди, групова і індивідуальна психотерапевтична робота);

- організаційні (педагогічні ради, консилиуми, семінари, обговорення в групових дискусіях, круглі столи);

- інформаційні методи (пам'ятки, стендова інформація, інформаційні листи, буклети)

[2, с. 54].

Значущим чинником формування і розвитку конструктивних стратегій подолання труднощів, з якими стикається підліток, є сім'я. При цьому всі види профілактичної діяльності повинні вибудовуватися в цілісній взаємопов'язаній системі «батьки–дитина–вчитель».

Разом з тим, батьки і педагоги часто не розуміють характеру труднощів старших школярів, спираючись в роботі з ними тільки на аналіз їх невдач, а також ставлячи перед ними завдання, які відповідають їх реальному рівню розвитку або реальним можливостям, на що старшокласники реагують неадекватною поведінкою і відмовою від дії, а це, в свою чергу, призводить до нових проблем – в навчанні або у позанавчальній діяльності.

Висновки: Отже, суїцидальна поведінка досить складний і багатоаспектний феномен. Вивчення проблематики суїцидального аспекту, дозволяє конкретизувати момент суїцидального ризику серед старшокласників, оскільки в період дорослішання, дитина відчуває значні, на її погляд, життєві труднощі, обумовлені несформованим соціальним статусом і психогормональними особливостями розвитку організму. В основі суїцидальної поведінки лежить багато чинників ендогенного і екзогенного походження: спадковість, травми, різного роду психосоматичні та інші захворювання, сімейні конфлікти, генетичні відхилення. Наукова розробленість згаданої проблеми має неоднозначний практичний характер. Зарубіжна суїцидологія за розробленістю своїх основ, найчастіше, зачіпає аспекти дорослої суїцидальної поведінки.

Зазначимо, що відміну від дорослих, у старшокласників немає чітко сформованої межі між реальною суїцидальною спробою і демонстративно-шантажувальною аутоагресивною поведінкою. Саме цей аспект, як наявність аутоагресії, дозволяє класифікувати її як прояв суїцидальних тенденцій. Тому основним завданням у попередженні суїцидальних нахилів є забезпечення ранньої психологічної та педагогічної підготовки старших школярів, спрямованої на формування навичок стресостійкості і сучасних адаптивних стратегій поведінки, що ведуть до успішної самореалізації.

Список використаних джерел

1. Адлер А. Практика и теория индивидуальной психологии: пер. С нем. – М. : Фонд «За экономическую грамотность», 1995. – 296 с.
2. Вашек Т. Профілактика самогубства серед підлітків : методика для вимірювання суїцидальної поведінки / Т. Вашек // Практична психологія та соціальна робота. – 2011. – №4. – С. 53– 62.
3. Димитрова Л. М. Причини та соціальні фактори суїцидальної поведінки підлітків / Л. М. Димитрова, Г. О. Кіхтан // Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право. – 2012. – № 3. – С. 72–77.
4. Мандзик Л. В. Соціально-педагогічна профілактика суїцидальної поведінки у підлітковому віці / Л. В. Мандзик // Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України. – 2015. – Вип. 220. – С. 258–262.
5. Озарчук О. І., Назарець Л. М. Психологічні основи профілактики суїцидальної поведінки у підлітковому віці / О. І. Озарчук, Л. М. Назарець // Психологія : реальність і перспективи. – 2014. – Вип. 3. – С. 118–120.
6. Фрейд З. Печаль и меланхолия // Суицидология : хрестоматия по суицидологии. – К. : А. Л. Д., 1996. – 364 с.
7. Фромм Э. Здоровое общество. Догмат о Христе / Э. Фромм. – М. : АСТ, Транзиткнига, 2007. – 219 с.

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144